

O SEBI

Valentin Cundrič

Jaz sem tih
in srednjevelik
fant.

Samujem za ozarami časa.
Dan, noč, reka in žena
so stene moje male koče,
morski pesek borna tla,
dolgi dekliški lasje moj strop.

Petkrat na dan
grem z doma,
da se nagledam oblakov,
da se načudim polju
in trikrat brez namena.

Sem tih
in srednjevelik fant.
Vsak dan sem večji.
Kmalu mi bo mala koča
za ozarami časa
pretesna.

SUHA REKA

Valentin Cundrič

Posušila se je reka.

Splav je zasut
s peskom in bilkami,
ki jih prinašajo ptice
v kljunih
namesto pesmi.

Odtekla je reka.

Posušila se je paleta
zelenega hrepenenja,
zelenih popoldnevov v reki,
zelenih trav na bregu.

Ostala je le kamnita struga
z bregovoma,
ki nič več ne kličeta školjk.

NESREČNA LJUBEZEN

Valentin Cundrič

Ničesar nočeš vzeti
s pladnja moje lepote.

Nikdar se še ni sklonilo
tvoje telo k mojemu,
jaz bi pa rada pila
iz vrča tvojih ust.

Želela bi,
da bi z vsemi cvetovi
.in trni
dihal ob meni.

Za zapahi tvoje volje
mrzlično pobliškava
rezilo sovraštva.

Moji dnevi
se kot lisica klatijo
po žitu in travah.
.....

Za prosečo glasbo
daljni vetrovi
napenjajo strune.

Naj krikne
modri pav sinjine,
ne muči me njegova žalost.